

kojoto 猯. G. de amerikaj sovaĝaj bestoj, simila al iupo.

* **Koko.** Korta birdo, kun bongusta viando, kies viro distingiĝas per ruĝa kresto, akraj krurungoj k sonora bleko (*gallus*); ĝi estas la tipo de la fam. de kokoj aŭ galinacoj : *al feliĉulo eĉ ~o donas ovojn Z*; *vivi kiel ~on en butero Z* (tre komforte, kiel grasigita ~o); *trompita ~o* (trompita edzo). (Kp **kokri**.)

kokao 可可. G. de linacoj, arbusto el Peruo : *la folioj de ~o havas stimulan efikon, analoge al tiuj de kaf- k tearbo (coca)*.

kokaino 可卡因. Alkaloido ekstraktata el la per etero senfortigitaj folioj de kokao : *la ~o estas tre ŝatata anesteziilo. ~ismo.* Malsana stato kaŭzata de trouzo de la ~o.

Kokardo. 1 Insigno en formo de disketo aŭ banteto, kiun oni portas ĉe la ĉapelo. 2 Banto el rubando, uzata de virinoj kiel ornamo.

kokelgo 鷓鴣. Ostio finanta la spinon (= lasta vertebro).

* **Kokeĉnelo.** Utila insekto el ordo de koleopteroj, kun duonsfera korpo k beletaj rondaj makuletoj sur ĝia kiraso, manganta la survegetaĵajn pedikojn (*coccinella*).

kokeriko C. Kokokrio. ~1 (ntr). Krii (pp koko).

* **Koketa.** 1 (iu) Penanta plaĉi, precipe al personoj de alia sekso, per elegantaj vestoj k logaj manieroj; ornamama k flirtema : *~a maljunulino*; *ŝi ŝajnigas sin ~e naiva Z*; *~e rideti B* (Kp **GALANTA**). 2 (io) Rimarkinda pro loga eleganteco : *~a antaŭtuko, vesto, meblaro, hejmo*; *la urbo havas ~an aspekton.* ~1 (x). Peni plaĉi, precipe al personoj de alia sekso, per sia eksteraĵo k konduto : *vane ŝi ~is la malvarman junulon B*; *~i al, kun iu*; *ŝi estas laciĝa pro siaj ĉiamaj ~adoj* (Vd **SIRENO**). **RIM.** : **galanteco** aperas precipe en agoj k konduto, **koketeco** en vestoj k gestoj. **Galanteco** estas aktiva; **koketeco** pasiva : tial **galanta** karakterizas pli ofte la virojn, **koketa** la virinojn.

kokleario 耳聾. G. de kruciferoj, uzata kiel stimula, kontraŭskorbata medikamento (*cochlearia*).

* **Kokuŝo.** Infekta malsano, karakterizata de konvulsia tuso.

Kokono. 1 Fadeno envolvajo, kiun ŝpinas preskaŭ ĉiuj larvoj de lepidopteroj, k en kiu fariĝas la lasta metamorfozo : *~o de silka raŭpo* (uzata por fari silkfadenojn); *boberi ~on.* 2 Tiu envolvajo k la larvo tie entenita (Kp **PUPO**).

* **Kokoso.** Grandega manĝebla nukso de la ~arbo, kies interno entenas specon de lakto. ~arbo. Alta arbo el fam. palmoj (*cocos nucifera*).

kokri Y (tr). Trompi sian edz(in)on : *~ita edzo.* Kp **KOKO**, **ADULTO**.

* **Kokso.** Ĉiu el la du simetriaj partoj de la korpo, ekstere elstarantaj, kie la femuro estas kunligita kun la trunko : *kun la manoj al la ~oj*.

koksalgio 痛風. Tuberkuuloza malsano de la koksa artiklo : *malbona higieno kaŭzas la ~on.*

* **Kolo.** 1 Parto de la korpo kuniganta la kapon kun la trunko : *havi gracion, ĝirafan* (tro longan) ~on; *jeli sin sur la ~on de iu Z* (por montri sian amon); *mi metis braceletojn sur viajn manojn k ~ĉenon sur vian ~on Z*; *mizero piedojn sanigas, ~on elastigas Z*; *riski sian ~on Z* (vivon); *~rompa* (tre laciĝa) *laboro Z*. Kp **GORĜO**, **NUKO**. 2 Longa mallarĝa ~forma parto de objekto : *~o de botelo Z*, *retorto, veziko*; *~o de la femurosto*; (*f*) *mar~o*; *ter~o* (istmo); *mont~o* (monta trapasejo). ~umo Z. Parto de *vesto* ĉirkaŭanta la ~on : *~umo de ĉemizo, surluto*; *tola, punta ~umo*.

kolapso 昏倒. Malsano karakterizata per sensinkopa, sed rapida malpliigo de fortoj aŭ funkcioj : *la ~o estas ofta k grave simplomo de venenigoj*; *cerba, kora ~o*.

kolbo 霰. La malantaŭa parto, plej ofte ligna, de pafilo aŭ de pistolo, per kiu oni alŝultrigas aŭ tenas ĝin.

* **Kolbaso.** Besta intesto, plenigita per hakita spicita viando el porko. **Trip~o.** ~o plenigita per tripoj. **Sang~o.** Besta intesto plenigita per porkaj graso k sango kun bulboj.

kolĉiko 芍药. G. de bulbaj k venenaj liliacoj, kreskanta aŭtune sur la herbaĵoj (*colchicum*).